Č. j. VZ/S94/05-152/4899/05-Št/Va V Brně dne 7. listopadu 2005

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 2.6.2005 z vlastního podnětu podle § 57 odst. 1 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb., zákona č. 517/2002 Sb. a zákona č. 41/2004 Sb., ve věci přezkoumávání rozhodnutí a dalších úkonů zadavatele – Česká republika, Česká správa sociálního zabezpečení, Křížova 25, 225 08 Praha 5, zastoupené Ing. Jiřím Hoidekrem, ústředním ředitelem – učiněných při zadání veřejné zakázky „ČSSZ – pořízení nemovitosti pro PSSZ a dvě organizační jednotky – rekonstrukce a stavební úpravy objektu“ zadané výzvou ze dne 25.4.2003 jednomu zájemci k podání nabídky podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., **rozhodl** takto:

Zadavatel – Česká republika, Česká správa sociálního zabezpečení – porušil závažným způsobem ustanovení § 3 zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb. a zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., tím, že uzavřel smlouvy na plnění veřejné zakázky „ČSSZ – pořízení nemovitosti pro PSSZ a dvě organizační jednotky – rekonstrukce a stavební úpravy objektu“ postupem podle § 50 odst. 1 písm. a) posledně citovaného zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené citovaným ustanovením zákona.

Odůvodnění

Na základě kontrolního závěru Nejvyššího kontrolního úřadu zveřejněného ve Věstníku NKÚ v částce č. 1 z roku 2005, si orgán dohledu vyžádal od zadavatele – Česká republika, Česká správa sociálního zabezpečení, Křížova 25, 225 08 Praha 5, zastoupená Ing. Jiřím Hoidekrem, ústředním ředitelem – která je dle ustanovení § 2 písm. b) bodu 1. zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb., zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb., zadavatelem

(dále jen „zákon“ a „zadavatel“), dokumentaci a stanovisko k zadání veřejné zakázky „ČSSZ – pořízení nemovitosti pro PSSZ a dvě organizační jednotky – rekonstrukce a stavební úpravy objektu.

Zadavatel ve svém vyjádření ze dne 16.5.2005 uvedl, že při zadávání předmětné veřejné zakázky postupoval podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb., zákona č. 93/1998 Sb., zákona č. 28/2000 Sb. a zákona č. 256/2000 Sb., zákona č. 39/2001 Sb., zákona č. 142/2001 Sb., zákona č. 130/2002 Sb., zákona č. 211/2002 Sb., zákona č. 278/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 424/2002 Sb. a zákona č. 517/2002 Sb. (dále jen „zákon“), neboť „nebyl dostatečný časový prostor pro realizaci OVS zejména proto, že kompletní finanční krytí této akce bylo zajištěno až ke dni 16.5.2003“, a že „zdůrazňuje, že ode dne přidělení finančních prostředků do skončení nájmu v budově Středočeského kraje zbývalo pouhých 45 dní, s tím, že v této době bylo nezbytně nutné zajistit přestěhování cca 300 osob včetně kancelářského vybavení atd. Minimální doba trvání OVS při nepodání námitek proti vyloučení uchazeče nebo proti výběru nejvýhodnější nabídky činí min. 60 dní. Pokud by nedošlo k přestěhování centrály PSSZ, hrozila by ČR škoda v podobě nižších odvodů pojistného a zpožděných vratek přeplatků na pojistném atd. Dále zadavatel ve svém vyjádření odkázal na vyjádření, které učinil v námitkách ke kontrolnímu protokolu o kontrole č. 04/22, které zadavatel podal k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu dne 15.11.2004.

Po přezkoumání předložené dokumentace o zadání veřejné zakázky získal orgán dohledu pochybnosti o správnosti úkonů a postupů zadavatele, a proto zahájil správní řízení z úřední povinnosti. Zahájení správního řízení oznámil orgán dohledu zadavateli jako jedinému účastníku správního řízení dopisem č. j. VZ/S94/05-152/2367/05-KO ze dne 31.5.2005, v němž zadavatele rovněž seznámil s výsledky šetření a poskytl mu možnost se k těmto výsledkům vyjádřit, popřípadě navrhnout doplnění šetření. Oznámení o zahájení správního řízení obdržel zadavatel dne 2.6.2005 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, jehož jediným účastníkem je podle § 58 zákona ve znění pozdějších předpisů zadavatel.

Zadavatel zaslal spolu s další dokumentací orgánu dohledu ve lhůtě stanovené v oznámení o zahájení správního řízení dne 13.6.2005 vyjádření, ve kterém uvedl, že do dne 30.11.2002 byl vypracován základní projekt ke stavebnímu povolení. Dále uvedl, že se jednalo pouze o rámcový plán postupu prací, který nebyl ve skutečnosti podkladem pro stavební povolení. O samotné stavební povolení požádal zadavatel dne 17.4.2003 a bylo mu uděleno s datem právní moci dne 9.7.2003.

Zadavatel ve svém vyjádření dále uvedl, že zadal veřejnou zakázku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona ve znění pozdějších předpisů z důvodu hrozící škody, neboť dle jeho názoru - nebylo možno při předpokládané době trvání veřejné obchodní soutěže v délce min. 60 dní, zadat veřejnou zakázku postupem podle § 3 zákona. Zadavatel uvedl, že v případě nepřestěhování cca 300 osob včetně kancelářského vybavení, tj. centrály PSSZ, hrozila by ČR škoda v podobě nižších odvodů pojistného a zpožděných vratek přeplatků na pojistném atd.

Z výpisu z katastru nemovitostí ze dne 17.9.2002 (LV č. 2339, katastrální území Libeň) vyplývá, že zadavatel je vlastníkem nemovitosti - budovy v Libni (Praha 8), č.p. 1997 na parcele 699/6 a 699/7, t.j objektu Trojská 13a v Praze 8 - jehož se týkala rekonstrukce a oprava, na základě kupní smlouvy ze dne 22.8.2002 s právními účinky vkladu ke stejnému datu.

Z předávacího protokolu ze dne 18.12.2002 je zřejmé, že k předání movitého majetku investiční povahy došlo dne 18.12.2002, a to mezi předávajícím BENZINA a. s. a přebírajícím Českou správou sociálního zabezpečení.

Orgán dohledu dopisem ze dne 30. 6. 2005 požádal Středočeský kraj o sdělení bližších informací týkající se výpovědi smlouvy o nájmu z budovy Zborovská 11, Praha 5, kde na straně nájemce byla Česká správa sociální zabezpečení.

Dne 29. 7. 2005 obdržel orgán dohledu stanovisko Středočeského kraje, ve kterém je mj. uvedeno, že Pražská správa sociální zabezpečení a Okresní správa sociální zabezpečení Praha – západ byly jedním z celé řady nájemců využívajících nebytové prostory v objektu Zborovská 11, v Praze 5. Po nabytí vlastnictví k tomuto objektu vstoupil Středočeský kraj jakožto právní nástupce předchozího pronajímatele Okresního úřadu Praha – západ do smluvního vztahu také s těmito subjekty. V objektu Zborovská 11, v Praze 5, probíhala od vzniku krajského úřadu postupně rekonstrukce a po dokončení příslušné etapy stavebních prací a kolaudaci byly upravené prostory předány k dispozici potřebným odborům krajského úřadu. Protože krajský úřad potřeboval v souvislosti s nárůstem agend zajišťovaných v rámci uskutečňované reformy veřejné správy a odpovídajícím navýšením počtu zaměstnanců celou budovu sídla kraje k vlastnímu využití, byli zástupci nájemců na jednáních s hejtmanem a ředitelem krajského úřadu upozorňováni na nezbytnost ukončení nájmu a vyklizení užívaných prostor. Tento záměr kraje byl tedy nájemcům předem znám.

Po prostudování předložených materiálů a dokumentace o zadání veřejné zakázky zjistil orgán dohledu dále následující skutečnosti.

V materiálu zadavatele označeného jako „Odsouhlasení textu výzvy dle § 50 zákona 199/1994 sb. na rekonstrukci a opravu objektu ČSSZ pro PSSZ a dvě org. jednotky, Trojská 13a/1997, Praha 8“ ze dne 18. 4. 2003 je v odůvodnění uvedeno, že „Investiční a provozní prostředky na tuto akci jsou zabezpečeny v rámci rozpočtu ČSSZ na rok 2003. Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na financování akce vydané podle § 7 vyhlášky č 40/2001 Sb., evid. č. 313020 1801 bylo vydáno Ministerstvem práce a sociálních věcí pod č.j. 641/30258/01.08.2002 dne 7. 8. 2002 a potvrzeno Ministerstvem financí dne 20. 8. 2002. Z citovaných materiálů vyplývá, že vypracování a schválení projektové dokumentace mělo proběhnout již v jedenáctém měsíci roku 2002 a zadání stavební a technologické části stavby v lednu 2003, přičemž stavba měla být realizována do srpna 2003.

Zadavateli byla dne 27.3.2003 doručena výpověď smlouvy o nájmu z objektu – budovy na ulici Zborovská 11 v Praze 5 – s tím, že výpovědní lhůta dle smlouvy činí 3 měsíce. Výpověď schválila Rada Středočeského kraje svým usnesením č.j.16-06/2003/RK dne 19.3.2003.

Dne 25.4.2003 zaslal zadavatel výzvu jednomu zájemci, a to STAVBA PRAHA družstvo, Sudoměřská 32, 130 00 Praha 3 (dále jen „STAVBA PRAHA“), kterému byla výzva doručena dne 28.4.2003. Nabídku STAVBA PRAHA učinila dne 6.5.2003. Následně dne 19.5.2003 byly mezi zadavatelem a STAVBA PRAHA uzavřeny dvě smlouvy o dílo týkající se rekonstrukce a opravy objektu („Smlouva o dílo č. 611-01/03“ na kompletní rekonstrukci objektu a „Smlouva o dílo č. 611-1004/03“ na kompletní opravu a údržbu objektu).

Výše peněžitého závazku za splnění předmětu šetřené veřejné zakázky podle „Smlouvy o dílo č. 611-01/03“ na kompletní rekonstrukci objektu ze dne 19.5.2003 činí 19 673 331 Kč bez DPH (20 656 998 Kč s DPH) a podle „Smlouvy o dílo č. 611-1004/03“ na kompletní opravu a údržbu objektu ze dne 19.5.2003 činí 32 598 998 Kč bez DPH (34 842 602 Kč). Celkem tedy výše peněžitého závazku činí 52 272 329 Kč bez DPH (55 499 600 s DPH).

Orgán dohledu na základě zjištěných skutečností vydal rozhodnutí č. j. VZ/S94/05-152/2764/05-KO ze dne 29. července 2005 v němž rozhodl, že zadavatel závažně porušil zákon o zadávání veřejných zakázek, neboť k zadání veřejné zakázky „ČSSZ – pořízení nemovitosti pro PSSZ a dvě organizační jednotky – rekonstrukce a stavební úpravy objektu“ použil ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené citovaným ustanovením zákona, přičemž za závažné porušení zákona uložil zadavateli sankci.

Proti citovanému rozhodnutí orgánu dohledu podal zadavatel v zákonné lhůtě rozklad, v němž navrhuje, aby odvolací orgán rozhodnutí orgánu dohledu č. j. VZ/S94/05-152/2764/05-KO ze dne 29. července 2005 zrušil a vrátil první instanci zpět k novému projednání a rozhodnutí.

Ve svém rozkladu zadavatel uvedl, že orgán dohledu porušil správní řád, neboť nedal účastníku řízení možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Rovněž namítá, že se orgán dohledu nevypořádal se skutečností, že termín zahájení stavebních prací bude vázán na přidělení finančních prostředků a rovněž stavební povolení bylo vydáno až 9. 7. 2003.

Za účelem zjištění skutkového stavu věci se orgán dohledu obrátil dne 24. 8. 2005 na Ministerstvo financí a dne 26. 8. 2005 pak na Ministerstvo práce a sociálních věcí, které je nadřízeným orgánem zadavatele ve věcech sociálního zabezpečení. V obou případech požadoval od uvedených ministerstev orgán dohledu zaujetí stanoviska k předmětnému zadávacímu řízení z pohledu zajištění finančního krytí dané akce, zejména ve kterém okamžiku mohl zadavatel přistoupit k zahájení zadávacího řízení na realizaci opravy a údržby koupeného objektu. Ze sdělení Ministerstva financí, které orgán dohledu obdržel dne 7. 9. 2005 vyplývá, že i když se zadavatel v otázce dispozice dostatečného finančního krytí na danou akci odvolává na § 11 zákona č. 320/2001 Sb., zákon o finanční kontrole daný problém neřeší, pouze definuje jednotlivé druhy kontrolní činnosti, přičemž nelze dovodit, že zadavatel nemohl v době, kdy ještě neměl smluvně zajištěny finanční prostředky podniknout příslušné kroky k zajištění dodavatele rekonstrukce a stavebních úprav daného objektu. Dne 9. 9. 2005 pak orgán dohledu obdržel stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí, v němž je mimo jiné uvedeno, že zadavatel nemohl vyhlásit veřejnou soutěž dříve, neboť před vyhlášením veřejné soutěže je bezpodmínečně nutné mít k dispozici dostatečné finanční krytí ze státního rozpočtu či jiných zdrojů. Jmenované ministerstvo dále uvedlo, že zadavatel je povinen dodržovat ustanovení vyhlášky č. 40/2001 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku, kde nedílnou součástí jsou „Podmínky správce programu“, v nichž je stanovena povinnost zadavatele zažádat o přeregistraci akce včetně doložení předepsaných náležitostí.

Po posouzení nových skutečností orgán dohledu zjistil, že rozklad je důvodný, a jelikož se rozhodnutí netýkalo jiného účastníka řízení než zadavatele, bylo ve smyslu § 57 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů,

rozhodnuto rozkladu v plném rozsahu (tj. návrh na zrušení rozhodnutí ze dne 29. července 2005 č. j. VZ/S94/05-152/2764/05-KO a vrácení první instanci zpět k novému projednání a rozhodnutí) vyhovět (rozhodnutí č. j. VZ/S94/05-152/4112/05-Št ze dne 13. 9. 2005). Předmětné rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. 9. 2005.

Vzhledem ke skutečnosti, že výše uvedená stanoviska Ministerstva financí a Ministerstva práce a sociálních věcí byla rozdílná, orgán dohledu požádal obě instituce dne 14. 9. 2005 opětovně o stanovisko k problematice zajištění finančního krytí zadavatelem. Dne 30. 9. 2005 pak orgán dohledu obdržel dopis Ministerstva financí, v němž je mimo jiné uvedeno, že při vyhlášení veřejné zakázky nemusí být výše finanční potřeby známa a podmínky zadávacího řízení mohou obsahovat ustanovení, že k uzavření smlouvy o dodávce může dojít až po zajištění finančních prostředků; jinou záležitostí je dodržování podmínek příslušných právních předpisů, např. vyhlášky o účasti státního rozpočtu na financování reprodukce majetku, pokud by v daném případě byly tyto podmínky zadavatelem porušeny, následná finanční kontrola by toto porušení konstatovala, jednalo by se však o porušení podmínek stanovených jinými právními předpisy a teprve potom by se mohlo jednat také o současné porušení postupů stanovených zákonem o finanční kontrole. Ministerstvo práce a sociálních věcí dne 6. 10. 2005 orgánu dohledu sdělilo, že trvají na svém původním stanovisku s tím, že bez zajištění finančního krytí nebylo možné zahájit zadávací proces předmětné veřejné zakázky.

Orgán dohledu dne 10. 10. 2005 svým dopisem nazvaným „Oznámení o pokračování správního řízení a seznámení s podklady pro rozhodnutí“ sdělil zadavateli, že pokračuje v zahájeném správním řízení a v příloze mu zaslal fotokopie žádostí orgánu dohledu, které zaslal Ministerstvu financí a Ministerstvu práce a sociálních věcí včetně odpovědí jmenovaných ministerstev a dále stanovil zadavateli lhůtu, ve které se mohl ke zjištěným podkladům vyjádřit.

Dne 19. 10. 2005 pak orgán dohledu obdržel od zadavatele dopis nazvaný „Vyjádření zadavatele k dalšímu postupu v řízení“ v němž uvádí následující skutečnosti. Ke stanovisku Ministerstva financí zadavatel uvádí, že v rozhodné době neměl takovýto výklad k dispozici, naopak měl výklad od Ministerstva práce a sociálních věcí, přičemž za této situace jistě nelze zadavateli vyčítat protiprávnost jeho jednání, jelikož se v předmětné věci řídil právním výkladem nadřízeného orgánu, tj. Ministerstva práce a sociálních věcí. Dále zadavatel uvádí, že se plně ztotožňuje s právním názorem svého nadřízeného orgánu. Závěrem svého dopisu se zadavatel domnívá, že bez výslechu relevantních svědků jakož i jeho samotného se v dané věci nedá rozhodnout a připomíná, že neměl doposud možnost se vyjádřit i k ostatním důkazním prostředkům a zjištěním, které orgán dohledu během řízení shromáždil, z uvedeného důvodu navrhuje ústní jednání ve věci.

Orgán dohledu prostudoval případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů a důkazů konstatuje, že zadavatel závažně porušil zákon tím, že uzavřel smlouvy na plnění předmětné veřejné zakázky podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona, aniž by k tomu byly splněny podmínky stanovené citovaným ustanovením zákona. K tomu orgán dohledu dále uvádí následující.

Podle § 3 odst. 1 a 2 zákona je zadavatel povinen u veřejných zakázek, u kterých výše budoucího peněžitého závazku ze smlouvy bez daně z přidané hodnoty přesáhne 30 mil. Kč, jde-li o nemovitost s výjimkou nájmu nebo o soubor strojů nebo zařízení tvořících samostatný funkční celek, a 7,5 mil. Kč v ostatních případech, vyhlásit obchodní veřejnou soutěž o

nejvhodnější nabídku, není-li stanoveno v tomto zákoně stanoveno jinak. Podle stejného ustanovení odst. 4 zákona je uzavření smlouvy na veřejnou zakázku jiným způsobem než na základě obchodní veřejné soutěže podle odstavce 1 přípustné pouze při splnění podmínek stanovených v části třetí zákona.

Podle § 67 odst. 1 zákona je rozhodující celková výše peněžitého závazku bez daně z přidané hodnoty, který vznikne zadavateli ze zadání veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu. Spočívá-li zadání veřejné zakázky v uzavření několika samostatných smluv, je rozhodující součet všech peněžitých závazků, které zadavateli vzniknou ze zadání veřejné zakázky v jednom rozpočtovém roce.

Ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) stanoví, že uzavření smlouvy na podkladě písemné výzvy zadavatele jednomu zájemci o veřejnou zakázku k podání nabídky se připouští v případě naléhavé potřeby, jde-li o ohrožení životů nebo zdraví lidí, havárii, přírodní katastrofu nebo hrozí-li nebezpečí škody velkého rozsahu.

Výše budoucího peněžitého závazku z uzavřených smluv činí 52 272 329 Kč bez DPH (55 499 600 s DPH), což je částka přesahující limit, na základě kterého je zadavatel povinen vyhlásit veřejnou obchodní soutěž (§ 3 odst. 2 zákona).

Zadání veřejné zakázky výzvou jednomu zájemci k podání nabídky podle § 50 odst. 1 zákona je výjimečným způsobem zadání, jehož užití je vázáno na kumulativní (současné) splnění zákonem taxativně uvedených podmínek, které musí objektivně nastat. Ve vztahu k naléhavosti potřeby musí být splněny následující podmínky: objektivnost naléhavé potřeby a její trvání v době zadání veřejné zakázky, bezprostřednost realizace veřejné zakázky a příčinná souvislost mezi realizací veřejné zakázky a naléhavou potřebou, resp. jejím odstraňováním. Účelem ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) zákona je především to, aby zadavatel v co nejkratší době provedl práce nezbytně nutné k odstranění naléhavé potřeby, která musí v okamžiku zadání veřejné zakázky objektivně trvat. Jako důvod pro zadání veřejné zakázky výzvou jednomu zájemci dle ustanovení § 50 odst. 1 písm. a) zákona nelze v žádném případě považovat situaci, kdy naléhavost potřeby je zapříčiněna subjektivními vlivy.

Pro úplnost orgán dohledu k aplikaci § 50 zákona upozorňuje na závěry uvedené v rozsudku Vrchního soudu v Olomouci č. j 2 A 3/2002 ze dne 5. 11. 2002, kde je mj. k použití ustanovení § 50 odsr. 1 písm. v) zákona uvedeno, že „Okolnosti, které by za jiné situace mohly aplikaci tohoto ustanovení aprobovat, by nemohly vycházet ze stavu, kdy si žalobce sám nejprve vytvořil ony podmínky a teprve až bylo právně nemožné nebo obtížné je změnit, dovolával se postupu dle citovaného ustanovení zákona.“

Z vyjádření zadavatele a z dokumentace je zřejmé, že zadavatel se stal vlastníkem nemovitosti – budovy na ulici Trojská 13a v Praze 8 – dne 22.8.2002, přičemž je nepochybné, že se zadavatel tuto skutečnost dozvěděl nejpozději k datu 17. 9. 2002, kdy byl vyhotoven výpis z katastru nemovitostí. V této fázi již zadavateli nebránilo nic v zahájení zadávacího procesu, tj. přípravy zadávací dokumentace a následné zadání veřejné zakázky na realizaci stavby.

Základní projekt ke stavebnímu povolení, jak vyplývá z vyjádření zadavatele, byl vypracován do dne 30.11.2002. V materiálu zadavatele označeného jako „Odsouhlasení textu výzvy dle § 50 zákona 199/1994 Sb.“ je v odůvodnění uvedeno „Investiční a provozní

prostředky na tuto akci jsou zabezpečeny v rámci rozpočtu ČSSZ na rok 2003. Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na financování akce vydané podle § 7 vyhláška č. 40/2001 Sb., evid. Č. 313020 1801 bylo vydáno MPSV pod č. j. 641/30258/01.08.2002 a potvrzeno MF pod č. j. 373/38609/2002 ze dne 3. 5. 2002.“ Orgán dohledu tedy konstatuje, že zadavatel v dostatečně dlouhém časovém předstihu věděl, že objekt – budovu na ulici Trojská 13a v Praze 8 – bude zapotřebí zrekonstruovat a opravit a měl tedy možnost vyhlásit obchodní veřejnou soutěž tak, aby mohl smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky uzavřít bez toho, aby byla zadána podle § 50 odst. 1 zákona. Tím, že zadavatel uzavřel smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky „ČSSZ – pořízení nemovitosti pro PSSZ a dvě organizační jednotky – rekonstrukce a stavební úpravy objektu“, aniž by vyhlásil obchodní veřejnou soutěž o nejvhodnější nabídku, porušil závažným způsobem ustanovení § 3 zákona.

Orgán dohledu konstatuje, že zadavatel mohl vyhlásit obchodní veřejnou soutěž v dostatečném časovém předstihu, přestože, jak uvádí ve svém vyjádření ze dne 16. 5. 2005, že „kompletní finanční krytí této akce bylo zajištěno až ke dni 16. 5. 2003 (tj. 6 měsíců po vypracování základního projektu ke stavebnímu povolení)“, neboť zadavatel má podle zákona právo v podmínkách soutěže uvést, že termín zahájení stavebních prací bude vázán na přidělení finančních prostředků z rozpočtu či na nabytí právní moci stavebního povolení. Zadavatel měl ze zákona také možnost vyhradit si právo na zrušení veřejné obchodní soutěže, které si může vyhradit v podmínkách zadání veřejné obchodní soutěže a až v případě, naléhavé potřeby, hrozilo-li by např. nebezpečí škody velkého rozsahu by bylo možno zadání předmětné veřejné zakázky řešit způsobem výzvy jednomu zájemci.

Skutečnost, že zadavatel obdržel od Středočeského kraje dne 28. 3. 2003 výpověď smlouvy o nájmu, nemá na posuzování postupu zadavatele rozhodující vliv, neboť zadavatel mohl vyhlásit obchodní veřejnou soutěž již před obdržením výpovědi smlouvy o nájmu. O nutnosti rekonstruovat budovu Trojská 13a v Praze 8 věděl zadavatel již v srpnu roku 2002 (viz výše Rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na financování). Časovou naléhavost v šetřeném případě způsobil sám zadavatel svou nečinností.

Zadavatel závažně porušil ustanovení § 3 zákona tím, že uzavřel smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky „ČSSZ – pořízení nemovitosti pro PSSZ a dvě organizační jednotky – rekonstrukce a stavební úpravy objektu“, aniž by vyhlásil obchodní veřejnou soutěž o nejvhodnější nabídku.

Vzhledem ke skutečnosti, že předmět plnění veřejné zakázky byl již realizován, nelze v daném případě již uložit zadavateli opatření k nápravě, jelikož fakticky nelze ukládat plnění, která jsou neproveditelná. Orgán dohledu by tedy mohl pouze přistoupit k uložení sankce za uvedené závažné porušení zákona. Z ustanovení § 62 odst. 1 zákona vyplývá, že zjistí-li orgán dohledu, že zadavatel závažně porušil zákon, může mu uložit pokutu do výše 1 % z ceny zakázky. Ze znění zákona je zřejmé, že záleží na zvážení orgánu dohledu, zda v konkrétním případě přistoupí k uložení sankce. V šetřeném případě orgán dohledu sice zjistil v postupu zadavatele závažné porušení zákona, ale vzhledem ke skutečnostem dále uvedeným již nepřistoupil k uložení pokuty.

Při úvahách orgánu dohledu ohledně možného uložení pokuty bylo vzato v úvahu, že nadřízený orgán zadavatele, tedy Ministerstvo práce a sociálních věcí zastává názor, že je zadavatel povinen dodržovat mimo jiné i ustanovení vyhlášky č. 40/2001 Sb., o účasti státního rozpočtu na financování programů reprodukce majetku (dále jen „vyhláška“). Podle § 7 odst. 4 citované vyhlášky vydá správce programu rozhodnutí o účasti státního rozpočtu na

financování akce na základě dokumentace zadání veřejné zakázky stanovené zvláštním právním předpisem, návrhu smlouvy o dílo, dokladů o zabezpečení zdrojů financování akce stanovených správcem programu, vstupních dat a jiných dokumentů a dokladů stanovených správcem programu. Vyhláška tedy umožňuje rozhodnout o účasti státního rozpočtu na financování akce mimo jiné pouze na základě předložení dokladů o zabezpečení zdrojů financování akce. Ve světle uvedené vyhlášky pak Ministerstvo práce a sociálních věcí provádělo metodiku vůči svým podřízeným organizacím, přičemž se tedy zadavatel řídil právním výkladem svého nadřízeného orgánu. Z uvedeného důvodu orgán dohledu nepřistoupil k uložení sankce, neboť zadavatel prokázal, že svým postupem neměl v úmyslu obcházet příslušná ustanovení zákona, a že se v souladu s výkladem nadřízeného orgánu nejprve snažil zajistit doklady o zabezpečení zdrojů financování akce a teprve následně pak uskutečnit příslušné výběrové řízení, přičemž se uvedeným postupem dostal do časové tísně, která ho vedla k postupu dle § 50 odst. 1 písm. a) zákona.

K otázce svolání ústního jednání ve věci orgán dohledu dále uvádí, že v rámci předmětného správního řízení nepřistoupil k nařízení ústního jednání, jak požadoval zadavatel ve svém dopise ze dne 17. 10. 2005. V souladu s § 21 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů, správní orgán nařídí ústní jednání, vyžaduje-li to zvláštní právní předpis. Z textu citovaného ustanovení správního řádu vyplývá, že záleží na uvážení správního orgánu, zda s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem přistoupí ke svolání ústního jednání. S odkazem na obligatorní písemný průběh zadávacího řízení nepovažuje orgán dohledu svolání ústního jednání za nutné, neboť z listin obsažených v předložené zadávací dokumentaci bylo prokazatelně zjištěno, že zadavatel svým postupem porušil zákona, přičemž z dalších důkazních materiálů pak vyplynuly další okolnosti předmětného zadávacího řízení. Ke sdělení zadavatele, že neměl možnost se vyjádřit i k ostatním důkazním prostředkům a zjištěním orgán dohledu uvádí, že již v oznámení o zahájení správního řízení ze dne 31. 5. 2005 orgán dohledu seznámil zadavatele s rozhodnými skutečnostmi a současně mu dal možnost se k těmto skutečnostem vyjádřit. Stejně tak byl zadavatel seznámen dopisem orgánu dohledu ze dne 10. 10. 2005 o pokračování správního řízení a v rámci tohoto úkonu orgánu dohledu obdržel zadavatel na vědomí i stanoviska Ministerstva financí a Ministerstva práce a sociálních věcí. Po celou dobu správního řízení tedy zadavatel měl možnost se k jednotlivým důkazním materiálům vyjadřovat. Pro úplnost orgán dohledu uvádí, že správní spis vedený ve věci předmětné veřejné zakázky tvoří písemnosti orgánu dohledu, které byly zadavateli přímo adresovány, dále písemnosti, které vedl orgán dohledu s dalšími institucemi (s nimiž se však měl zadavatel možnost seznámit, popř. mu byly zaslány na vědomí) a v neposlední řadě pak kopie písemností, které tvoří zadávací dokumentaci veřejné zakázky (tedy písemnosti, které jsou zadavateli známé).

Závěrem orgán dohledu uvádí, že podle ustanovení § 109 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů zadávání veřejných zakázek, řízení o přezkoumání úkonů zadavatele orgánem dohledu a řízení o uložení sankce zahájené přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních právních předpisů. Obdobně se postupuje i v řízení o přezkoumání úkonů zadavatele orgánem dohledu nebo v řízení o uložení sankce, které na zadávání veřejných zakázek podle věty první navazují.

Po posouzení a zhodnocení všech výše uvedených důkazů a skutečností rozhodl orgán dohledu tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

Mgr. Jindřiška Koblihová
náměstek předsedy ÚOHS pověřený řízením
sekce veřejných zakázek

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 29. 11. 2005.

Obdrží:

Česká správa sociálního zabezpečení, Křížova 25, 225 08 Praha 5, zast. Ing. Jiřím Hoidekrem